

ZOMBOR ÉS VIDÉKE.

POLITIKAI és VEGYES TARTALMU MEGYEI KÖZLÖNY.

Megjelenik hetenkint kétszer: vasárnap és csütörtökön.

Hirdetések és előfizetések fölvetetnek a egyes számok kaphatók helyben:

Muzsik és Parties könyv- és könyvnyomtatásánál, Schön A., Hecht M. könyvkeresked.-ben, Hay S. dohánytözsdejében, valamint hirdetések s nyiltírti közlemények egy a fővárosi mint a külföldi összes hirdetési irodákban.

Egy szám 10 kr.

ELŐFIZETÉSI DÍJ, helyben hához hordva:	
Egész évre	8 frt.
Fél évre	4 " "
Negyed évre	2 " "
Vidékre postán küldve:	
Egész évre	9 frt.—kr.
Fél évre	4 " 50 kr.
Negyed évre	2 " 35 kr.
Néptanítóknek helyben:	
Egész évre	6 frt.—kr.
Fél évre	3 " "
Negyed évre	1 " 50 "
Néptanítóknek vidéken:	
Egész évre	7 frt.—kr.
Fél évre	3 " 50 "
Negyed évre	1 " 75 "

Szerkesztőségi iroda és kiadóhivatal: Csendes-utca, Tóth-fele házában, hová minden a lap szellemi részét illető közlemény, az előfizetések és hirdetések is küldendők. Bérmentetlen leveleknem fogadjának el. Kéziratok nem adatsak vissza. Szerkesztővel érteszteni: d. e. 11 óráig 12-ig és d. u. 3-6-ól 5 óráig.
--

A magyar állam és a közös hadsereg.

Az ugynevezett Janszky-ügy, Edelsheim Gyulay báró lemondása és nyugdíjaztatása és Janszky tábornoknak ezzel egyidőjű előléptetése folytán, újra megvitatás tárgyát képezi a népesség minden osztályában és az egész sajtóban pártkülönbség nélkül. Magyarországon éppen ekkor történt arra nézve, hogy mesterségesen uton újra felélesszék ezt az ügyet, melyről jogosan bízhat mindenki, hogy Janszky tábornoknak Budapestről való eltávolítása által véglegesen el van intézve. Távoiról sincs szándékunkban e helyen akár csak egy szóval is érinteni azt a kérdést, hogy mely tábornokoknak előléptetése és mely katonai méltóságoknak nyugdíjaztatása előnyös vagy káros a közös osztrák-magyar hadseregére nézve.

A mennyiben az ilyen személyi kérdések az elmélet terére és a katonai tudományok történetének keretébe tartoznak, meglehet elégednünk ama ténynek a konstataásával, hogy azoknak a legjelentékenyebb katonai tekintélyeknek egyhangú ítélete szerint, — kik illetékességüket nem könyveken, hanem a legújabbkori hadászat történetében bizonyították be, — az előbbi főhadparancsnok Edelsheim

Gyulay báró mint hadvezér, mint önálló gondolkodású, sikereiben dus és erélyes szervező tehetség és mint kitűnő sztratega, — a ki rendelkezik azzal az éleslátással, mely a győzelem biztosításához és nagy hadtestek vezetéséhez szükséges, ama keves katonai lángelmékhez tartozik, a kik fölött az európai nagyhatalmak hadseregei a jelenben rendelkeznek.

A mi a konkrét jogi kérdést illeti, Magyarországon, — hol a jogtisztlet és az alkotmányhoz való tántoríthatatlan ragaszkodás mindig egyenlő arányban marad a legfeltekényebb szabadságszeretettel, — senki sem fog arra gondolni, hogy a koronának illetőleg a legfelsőbb hadurnak a katonai méltóságok előléptetésére vagy nyugdíjaztatására vonatkozó alkotmányos előjogát még csak vita tárgyává is tegye.

Mit itt esakís arról beszéltek, hogy a magyar képviselőház a közös hadseregért alkotmányosan felölös közös hadügyminiszterrel szemben minden időben fölvetheti a bizalmi kérdést és ha az állam érdekei úgy kívánják, ezt a jogát érvényre is juttathatja: miután a delegáció, melyben az összes közös miniszterek beszámolni tartoznak arról, hogy miként tették eleget azoknak a köteleességeknek, melyeket az

alkotmányos felelősség reájuk hárít, — nem egyéb, mint a magyar országgyűlés mindkét házának külön teljhatalommal felruházott bizottsága.

Határozottan kijelentjük, hogy mi részünkről az osztrák szlav-reakcionárius és magyarelles pártot összes kombinációinak legszigorubb mellőzésével, kizárólagosan a Magyarország hibáján és akaratán kívül fellivanyozott Janszky-üggyel foglalkozunk, — mely fölött már a magyar parlament egyhangú, pártkülönbség nélkül nyilvánított, fellebbezhetetlen ítéletét kimondotta.

Mindazt, a mit annak idején június 10-én e fölött mondtunk, ma is telesen érvényben tartjuk:

„Mindaz, a mi történt is még történhetik, egyes-egyedül a törvényhozó tényezőkre bízandó. Csakis ezek lehetnek e tekintetben hivatottak. miután Ő Felsőge, a legalkotmányosabb király és a magyar parlament, egyetesen a szeretet és jogtisztlet szetszakkithatatlan kötelekei által képviselik a magyar állam sérthetetlen fenségét.

Ez úgy nyilvános vitatása alkalmával a közös osztrák magyar hadsereg államjogi helyzete is szóba hozatott. Ezt a kérdést már reg megoldta az 1867-iki kiegyezés. A mint a király a leghevesebb és legszigorubb védelme-

zője marad az alkotmánynak és törvénynek, éppen úgy van a közös hadsereg állása is a magyar állam és Ausztria alkotmányos kormány szervezetének keretében a törvény értelmében és gyakorlati politikai tekintetben is határozottan körülírva.

Ez az alkotmányos jog is egyetemben a mindig koronázott királlyal együtt érvényesülő állami fenséggyel a képviselőház kizárólagos pénzügy-szavazási jogában nyilvánul.

Minden a közös hadsereg figyelmére, illetőleg igazgatására vonatkozó sérelem vagy a közös hadügyminiszter és a magyar miniszterelnök között közvetlen erukezés által orvosolható, vagy ha fontosabb az ügy, úgy nyilvános megvitatás által a delegáció üléseiben, a nélkül hogy szükséges-e valnek minden felmerülő véleménykülönbségnél vagy félreértésnél az állam tekintély képviselői és a fegyveres hatalom között fenálló zonyt vita tárgyává tenni.

Corr. de Pesth.

Népgyűlések az Edelsheim-Janszky-ügyben.

Budapest főváros jövő vasárnap fogja népgyűlését az Edelsheim-Janszky-ügyben megtartani, élén Polonyi Géza orsz. képviselővel, és számos előkelő minden pártbeli orsz. képviselő jelenlétében. A népgyűlés elé terjesztendő határozati javaslat következőkéül állapított meg:

A „Zombor és Vidéke” tárczája.

TÜNDÉRKÖNYV.

— Beszély. —
Írta: **Molnár Gyula.**
IX.

A kik Zayab fölött alkudoznak.
(Folytatás.)

— Mind pusztá zaj, alapos okok nélkül Megjelenésem lecsendesít minden zavart . . .

— Ugy van hatalmas uram! De engedj meg, hogy némi föltételeket szabjak eltávolásod elé. Mert jól tudod uram, hogy ha én most fogságra vettenélek, egy te soha sem bosszúhatnád meg magad. S ezzel magamnak is hasznára lennék!

— Őrült vagy Azab bég? Fogságra engem?

— Föltételeket szabok uram!

— Gyorsan mit?

— Megesküszöl az Al-Koránra, hogy Zayabot sohasem erőszakolod ki tőlem, s hogy aztán udvariatlan bánásmódomért semmi bántódásom nem lesz.

— Zayab! Oh Zayab! — sóhajtott fel a szultán önfelédten. — Im most le kell mondanom rólad De nem. Nem! enyém lesz. Ő batoritni fog harcainamban. Órangyalom ledek. Azab-bég, mit kívánsz érte?

Azab-bég kaftánja zsebébe nyult, de megmondta a dolgot, — üresen vonta vissza kezét. Egy irat vala odarejtve, melyben a szultán trónörökösévé nevezi ki; csak az aláírás hiányzott. Furfangosan vala ez elkészítve, a mutiknak nem lehet az ellen szólni. De még nem hitte elérkezettnek az időt melyben ez irattal felléphetne.

— Felsőg! Az én igényeim nagyok. Ha azokat hajlandó léssz betölteni, úgy én kora reggel veled együtt Drinápolyba megyek. Akkor soha sem válok oldalad mellől, árnyékok felteszek. Szolgálni foglak. Mielőtt azonban feltételeimet tudnád, megünnepeljük bucsulakománkat, teljes fény s pompával. Azután, — ha véletlen megharagítan szived, engesztelésül —

— Nem, fiam! Jól viselted magad. Helyedben én is úgy cselekedtem volna. Vágott szavába a szultán.

— S mégis — folytatta Azab-bég — hogy kiérdemeljem kegyeidet, egy éjt adok Zayab társaságában . . .

— Fiam, hálás leszek! kiáltott fel Amurát örömjongva s magához ölelé alattvalóját. — Te engem boldoggá tész. S mikor hallom feltételeidet?

— Reggel, ha utra készülünk —
— Alláhra, a propheta szakállára a szent tufa árnyékára, bármí légyen — ha csak lehetséges — teljesítendem. Légy

nyugodt fiam! Amurát nem volt hálátlan! nem vándolható te sem azzal.

Azab-bég szerette volna rogtan felmutatni az iratot, de eszélyesebbnek találta némi gondolkodás után elhalasztani.

Majd kora reggel, midőn még az éj mámorea nehezi gondolkodásait, majd akkor nyujtja az iratot, majd akkor . . .

Szegény Azab-bég! Kora reggel . . .
Ha te tudnád . . .

Jól, igen jól számítál. Igényeid — melyek nagyravagó szivedet teljes valójában bevilágítják — ravaszságod által tán érvényre juthattak volna. Te alkuszol, nem úgy mint közönséges halandó, ki minden szavában önérdékének ad kifejezést; a te alkud mesterkélt. Látszólag károdra tör, mig valójában elősegíti terved. Jó volt a szultánnak felfedni országza szomorú állapotát. Ez megzavarta az ő számító ravaszságát. Neki sietnie kellett. — Nem ért rá eszle gondolni. Hősies szive fellángolt a gondolatra, hogy újra harcmezőre lép, hol diadal arat ellenségein. A midőn egy hadsereg állt képzeletében országza ellen, melyről csak hős kardja mentheti meg, kinyitónak tartotta veled szemben szineskedni, s eszelben téged felülmúlni, ekkor kitárta szert. Megvallotta, — a mit hisz jól tudal, mert lázaban kifecsegte, — hogy Zayabot imádja, s hogy érte mindent áldoz. Te türelmetlen valál. Jól tevéd. — A vég-

zetet úgy sem kerülheted ki. Már most csak menj előre, — megásva már az örvény reg . . . rége: 17 év előtt.
Az örök igaz végzet sujt, ha kell!
Bűnös vagy!

Künn javában folyt a lakoma, mely a szultán bucsuünnepére rendeztetett.
Fekete eunuchok szolgálták drága étellekkel, drága italokkal.

A tündérkert kéjálakában pihent Feriz fejét hölgye ölébe hajtva.
Egyszerre megdördültek az ágyuk.

— Zayab felriad s kérdi:
— Mi az?

— Az ősz ember valaminek nagyon örül, felelt Feriz nyugodtan.

Mit tudtak ők?
Alláh nagy, Alláh igazságos!
Áldások az ő neve! . . .

X.

A Zayab.

Azon feleszámelt a puha fűpázsiton. Felnyitá azokat a hosszú selyempilkákat, s nézett soká maga körül, mint a ki delejes álomból ébred, — s nem tud emlékezni.

Az ágy, mely őt megmenté, még mindig ott hajlongott körül, mintha ülvözőné ébredését. — Megmozdult. Erői elbágyadtak, lábái még mindig vértettek.

Az Edelsheim-Janszky-ügyben egy bizonyos négyülés elhatározta:

I. A közös hadsereg legmagasabb intéző körei által legutóbb tett nyilatkozatok és intézkedések a magyar nemzet méltóságát és alkotmányos jogait minden sértés és nyilatkozatok és intézkedések ellen a négyülés ünnepélyesen óvatja meg.

II. Koronás királyát a magyar nemzet mindenkor bagyamányos hitűséggel és szádakodókat fényesen igazolt állóképességével védelmezi, azonban, hogy a magyar nemzet a nagy áldozattal fenntartott hadseregben méltóságának, alkotmányának és jövőjének szilárd biztosítékát szemlélhesse, hogy a polgárság és katonaország közötti szükségese egyetértés megerősödjék s végre hogy a magyar nemzet egész erkölcsi és anyagi erejét ő Felsője többi országainak védelmére is kifejthesse:

kívánjuk és szükségesnek tartjuk, — hogy hazánk államjogi különállása s a magyar király történelmi magán méltósága a hadseregben nyíltan és őszintén elismertessék s intézményileg érvényesíttessék.

A főváros példáját követni készül: Szeged, Arad, Kolozsvár stb. városok.

Ily főle mozgalmak csak akkor válhatnak be az alkotmányunk által törvényesen körülírt négyülés keretbe, ha szám- tekintély- és sulykánál fogva tüzelettel tudnak kivívni. Zomborban is élénk vizsgálóra talált a négyülés eszméje és sokfelé élénk vita tárgyát képezi annak lehetősége s sikere.

A messze-halló rövidlátó

(II. közlemény.)

Az Amerikából visszatért folytatva beszédét, és úgy vélte, hogy egy amerikai képviselő Istóczy helyen magyenzestült volna: „Mi Oroszországon keresztül Németországból egy magot hozunk be, mely mérgező és bomlasztóan hat. Hozzánk már most Poroszországból egy oly magot, melynek gyümölcsei meggyagorlatok hatnak, és tapinálnak. Értjük slatta a lengyelek kutasítását, mely czebra Bismark 100 millió márkát folyósított, melynek rendeltetése a föld-birtokot a lengyelektől összevadásra, s azok helyébe nemzet gyarmatokat telepíteni. Ezáltal kettős célt értek el; ugyanis a balti provinciák német lakói haza térítettek, mert az utolsó időkben nagyon is alá vannak vetve az orosz-sításnak; s a testvértörzsek hazahívásával s a lengyelek kutasításával meg-

szabadul Poroszion a szlávoktól, s a Szávországi a poroszoktól. Nekünk is vannak testvértörzseink ilyen országban, nekünk is vannak lengyeleink országunkban, miért jut nem nektek miniszterek — kikre a haza úgy bízva van — miért nem jut nektek ezetekbe folyósítani egy 15 millió gyarmatalapot, mely arra szolgáljon, hogy a lengyelek birtokait összevadásra őket határaink közül kitöljük s helyettük testvértörzseinket telepítsük be s velük egy lelető módon a vissza a fizetési feltételeket megállapítva gondoskodjunk róla már eleve, hogy léteink jól biztosítva legyen. Azt mondjátok, hogy nincs alapra pénztek? Erre van segítség. Vegyék át a 15 milliót, melyet országzhaz stb. fényűzési épületekre megzavaztattatok s fordítsátok arra, hogy Magyarországot s szávás egy részétől s Szávországból egy kis Magyarországot megmentsünk s csak akkor, ha utolsó testvéreink is a haza határain belül lesznek letelepítve, akkor szedjétek lassankint újra vissza a 15 milliót s csak akkor gondoljátok fényűzési épületekre, de bizony előbb ne! Kövessetek ti is a poroszok által keresztült vitt rendszabályokat, s a most adott tanácsot, akkor bizonyára megszerzett magatoknak a halhatatlanságot. De ha a fényűzési paloták emelését sürgetősebbnek tartjátok, mint a csángó-magyarok visszahonosítását, úgy ezzel majd az utókor árkat vonjátok magatokra.”

A hazaiért megerősít magat egy korty hazai szőlőnedvvel s ismét folytatja: „Ha az amerikai képviselő egy rövid időre Istóczyva lehetett volna, a józan környezetben csakhamar felebrédt volna gonosz amából s így beszélt volna: 'Tisztelt ház! A minap egy javaslatlalt leplem föl, melyet ma visszavonok s helyette egy újjal lépek föl. A minap ugyanis hazaszeretettel, tekintve, hogy hazam annyira a délut-örve, yebé sryeud, és azido gyüölöcölő a tozede megadóztatást keritem, de e nézetemtel értentem, és pedig azért, mert l-ször az értek tozede nálunk megjelenteklen, az arútozde pedig a legújabb idő óta természetnyek értékalisanak nélkülözhetetlen barometere let. Előbb a termelőnek egy kis területet kellett atekintenie, és az aratás eredményét a fogyasztás követelményeivel összehasonlítani, hogy ezen összehasonlítás eredményeiből következtetést levonhassa. Mskép lon az újabb

idők óta. A főldgomb minden tartomány az földmívelést nagyban, s a közlekedési eszközök tökéletessége által a taromának mind összeköttetésben állanak egymással. Ennekfogva az esetleges „kinálat”-nak az esetleges „kereslet”-tel szembe kell állítani, azaz termelés és fogyasztást össze kell hasonlítani, hogy e hasonlatban a helyes állást elfoglalhassuk, e czebra posta, távrida, szárazföldi távrida és kábel igénybe vétetnek. Elhez még helyes és személysímeret szükséges, hogy e hasznos tudósító források álljanak rendelkezésre. Ez azonban az egyesek, különösen a termelőnek kihivetlen; egy egész testület az árutozde, melyet saját jól felgottit érdekünkől nemcsak nem elnyomni, de még inkább elősegíteni kötelességünk muddadig, míg talán egy időpont beáll, midőn egy ádóderhet elviselni képes leend. Felfedeztem azonban egy más ádó-forrást, melynek sokkal jóval védelmesebbnek kell lennie, s mely semmi más hasznót felmutatni nem képes, mint azt, hogy néhány „gazdag” unalmából magának heccet csinál. Ez a „turf”.

Mily különbség a lófuttatás és a tözde között! A tözsdén síkért arat az emberi fej helyes kombinatója; a turfion határoz egy löfej-hossz! A tözsdén akár nyer, akár vesz bártki is, haza szála sem görbul meg; a lövészny ritkán végződik nyak vagy csonttörés nélkül! A tözde közhasznú voltát fent jelezte; a turf közhasznát senki sem találja fel sehol, de igenis köz-karát, az ország nyomorokai szaporításában. S mégis mily érdemtelen előnyöket élvez a versenytér!?! Egy atya, ki egész életében fáradt, küzdött, nélkülözött, hogy gyermekeinek örökséget hagyjon; alig hogy a hant elföld, már jön a ficsus, s ezen örökség szép részét elveszi.

Egy szegény ember össetakarit pár garast, hogy egy sorsjegyet vegyen rajta magának; tesz egyszer, 10-szer, 100-szer, nem nyer soha egy krajczart sem. Ilyen módon ma már vagy 100 frotot is elgazdálkodott. Adott neki valamit az állam hozzá. Soha egy garast sem. Alig nyer végre egy sorsjegyen 100 frotot, s már is csak 80 frot adatik neki belőle. S a többi 20 frot? Azt az állam megtartja magának, mint a saját nyremény részét. De hát ez még magában véve nem lenne oly roppant igazságtalanság, mert hát a modern állam

Végre kétségbeesett... Elkezdett hangosan kiáltani, hátha meghallják s odasietnek. — A vizsgáló felelt csak neki.

Elgondolta magában hogy hiszen a kert valami drága kincset rejt, mit bizonyosan fegyversek őrzének; úgy hát hol vannak azok?

Egy paradiesom, melyben nincs egyetlen élő.

Feriz — Feriz! Annak itt kell lenni. Kereste a kijáratot a kertből. Nem találta. Köröskörül a magas bércek, melyek feyeteget néztek le rá.

Eszébe jutott anyja, Fatime regéje elátkozott tündérjáról, melyben rossz szellemek élnek, s kísértik a halandót. Kis gyermek korában hallá, s még nem feledte el. Úgy tánt fel előtte, mintha a mesét megvalósítva látta.

Mit tegyen? Gépelt ment, ő maga sem tudta hova, merre?

Ez utjában felnerült előtte a mult, csásbó képeivel, meghinult reményeivel.

Midőn először mepillantá Ferizt.

Rongyos öltözékű fia vetődött házukba, ki chezett, szomjazott, s árvának mondta magát. S ők magukhoz vették őt. Taplalták, ruházták, s az ifjú haladatosnak mutatkozott. Már akkor, midőn sötét szemébe tekintett, e bizalomtelés napbarnított arcra, — már akkor tudta, hogy ez ifjú réz néve

igazgatásának sok pénzre van szüksége, s így e nyreményekben az általa is részesülmi akar.

Ha tehát ez már most kevésbé jogos, mint méltányosnak elismertetik, miért vétetik ez örökség is lotto-nyereségként tényleges fogantatba; örökségként, melyen gyakran az örökhatyó véres-vejtőke s nyreményeknél, melyeken gyakran a nyremények könyei fekszenek? Miért nem keresi részét a ficsus azon nyreményeken, melyek nagyban s a legkönyebb módon mások nyak- és csonttörése árán szerzettetek? Miért nem részesíti magát egyes oly intézmények nyereségével, melyek a közhasznó néve a legsemmélyebb értékkel sem bírnak. A melyben milliómosok milliókhoz jutnak. Miért — ha szabad kérdezőnem (perse ezt mint amerikai Istóczy) vannak a nyerek egy osztrálya tekintettel, mely arra nem szorui s kíméletel nem ismer? Eaná! fogva üdítványozom, hogy a versenytéri nyremények kétszeresen, tehát 40%-al megadóztassanak.*

Mindegy szent buzgalom tüzének lángjaitól kigyutak a „hazatér” szemel. A keső este órákban váltak meg egymástól a jó barátok, s elh tározták, hogy a legközelebbi napokban újra e helyt töltsék eszevő óráikat.

(Folyt. köv.)

H i r e k .

Közgyűlés. Bács-Bodrogi megye törvényhatósági bizottsága, a törvényhatóságokról, a községokről és a közigazgatásról, a segéd- és kezelő közigazgatásról tagjai elleni fegyelmi eljárásról szóló 1886. évi XXI., XXII. és XXIII. törvényekkel életbe léptetése alkalmából szükséges intézkedések megtétele végett f. évi augusztus hó 10-ik napján reggeli 10 órakor rendkívüli közgyűlést fog tartani Úgyan e tárgyban Zombor sz. kir. városi törvényhatósága aug. 11-én tart rendkívüli közgyűlést. A megyei közgyűlés további tárgyai: Budapest fővárosi törvényhatóságának meghívása, a Budavára 1886. évben történt vízkészítési munkái 200-ik évfordulója alkalmából rendezendő ünnepélyességekre. O-Palánka község képviselőtestületének az általa a kir. kincstártól megvett földterület vételának kifizetése céljából 50,000 frtnyi költségen felvétele tárgyában hozott kétrétdeli határozata. Martonos községének az általa Lucsalov szül. Manóilovits Emilától iskolai cölöklra megvett ház tekintetében hozott

Összeszedte minden erejét, s ruhája foszlányából sebere köteleket tegett.

Visszatért kebleme amaz elhatározottság, mely a halál veszély közt ide vezérle.

Rugékonysága is csakhamar ismét visszaszájt.

Feriz után jött ő. Megtudni mi történt vele? Kelle-e segítere lennie? ... Ha elfogták könyörög érte. — Ha beteg, ápolni fogja.

Nézett szerte-szét. Ha valahol megpillantja eszméle lenni. Ha tán elvánszorogott, keresve iri verző eszméit.

Fájt az is, hogy ő eszméleteit veszté, s oly soká... soká tétlenül hevert. Ki tudja mióta fekszik ott? A nap már lehanyatlak, s vesztéles felhők tódnak eszméje feje fölött — Ma jött-e, vagy még tegnap? —

Szomjúság éhség gyötörte.

De azért minden jól van! Hála Allahnak, hogy végre is magához tört, most híkeresi őt, kit mindenké fölt szeret.

Fedült. Egy üveg szeáulet von rajta erőt, de dacozt önmagával, s tántorogva haladt előre a fasorok közt.

A távolban biztatva nézett fel a márványplacota naptól aranyozott felhőjébe, — mintha hívna... S ő engedett a hívásnak. Ment előre. Gyakran megtántorult, s olykor letapasza a gyenge kis virágokat,

mik ágyaikkban szeliden böngtattak fel... Nem bánta. Minden eltorpúl a szenvedés sziv előtt, ha csak egyetlen remény élte meg. Feriz élete fegyverhatott a kezében. Sietnie kelle.

Bebotorkált a sűrű bokrokba, összezurdalta testét az irigy tövis, s késleltette léptét. De azért csak előre ment, mint a holdkóros, merveven néve maga elé.

Nem félt, hogy megpillantják a netán ott elhelyezett örök, annak talán örült volna, mert tudomást szerez mádotjáról.

Azonban egy lélek sem mutatkozott, s már a palota elé érkezett.

Ott egy ideig gondolkodott.

Azután eltökélte magát s felsietett a lépcsőre. Kinyitá az aranyozt szaruját, végig futott — a mint ezt tehető — a folyosón, nem törődve a vakító fényvel, mi körülötte csillogott. Fény áradozott körülében is: a szerelem kiülthetlan égi fénye, mely előtt elhomályosul minden földi ragyogvány.

Benyitott a fűrdőbe. Ez volt az első ajtó, mely szemébe öltött, — a labirintusz-erü épületben hová is mehetett volna?

Végig nézte, — bámulta a fűrdőt, elgondolkozta a felett: ki használhatja azt.

Visszatért onnan is, s tovább kutatót.

Belépett fényes termekbe, öszejárt minden zeng-zogot, sehol egy élő lény!...

határozat és az annak alapján létrejött szerződés jóváhagyása. Zákó Péter nyugalmazott megyei árvaszéki elnök felelőssége a megyei nyugdíjalapot kezelő bizottság határozata ellen, évi nyugdíjajutalékának felszámítása iránt. O-Szabár község képviselőtestületének Szankovits László földhasznóbíróként a haszonbértől elmozdítása iránt hozott határozata és az ezen határozat ellen Bozsán László és Katarity Gyulka által benyújtott fellebbezés. — Zomborban, 1886. évi július hó 27-én. — Alispán.

Kinevezés. Bieliczky Kálmán a zombori törvényszék érdeműs jegyzője, a zombori kir. járásbíró-ághoz albiróvá lett kinevezve. — Öszintén üdvözlöjük!

A zombori színház részvénytársaság igazgatósága, a téli színi évad alatt három főnapra állandó színháza bérbeadására pályázatot hirdet olyformán, hogy az előadások vagy f. évi október hó 1-től, vagy 1887. évi január hó 1-ével kezdődjenek. Pályázatnak csak jó érökkel bíró magyar színtársulatok.

Gyászir. A zombori önkéntes tűzoltóegylet parancsnoksága tudatja Jánoky Adolf tüzeltő tagtársának folyó évi július hó 25-én délután 5 órakor történt gázszó elhunytát. Az elhunytak holt teteme július hó 26-án délután 6 órakor tetetett a helyb. sírkertben örök nyugalomra. Áldás és béke poraira!

Uj pöntintézet. Több vagyonos ur ember kezdeményezésére „Zombori Polgári Takarékpénztár” címen új intézet készül, melynek részvényesi folyó hó 25-én tartották a „Színházi szálló” nagytéremben alakuló közgyűléseket. Korenlöknek Konyovits Jusztin, jegyzőnek Prokopovits István választván, Konyovits Jusztin elfogalja az elnöki széket, üdvözi a szép számmal — mintegy 40 — egybegyűlt részvényeseket s felhívja a közgyűlést a törvények értelmében az alapító és felügyelő biz. tagok megválasztására, mihez képest alapító tagnak Ferribach Bálint, Konyovits Jusztin, Lajossevits Jakab, Falczione Gusztáv, Radoszavits György, Rohem Károly, Sztójácskovits Miklós, Vukicsévits István, Sztrichk Zsigá; felügyelő bizottsági tagoknak pedig Popovits Dasán, dr. Grünert Samu, Gergurov István s Szuffa Vincze választották meg. A részvenytársaság áll ez idő szerint 77 részvényesből, kik összesen 340 részvényt jegyeztek, mely szám azonban redukáltakat 250 drb 200 frt értékű részvényre. Fentnevezett urakon kívül még a következő tekintélyesebb részvényesek jegyezték alá: Sándor Béla, Schmausz Endre, Szemzo Gyula, Veszeliuovits Peter, Szvánuovits S., M-hajlovits György, Weidinger Sándor, Eremits Bogolyub, Gergurov, Pribil Erno stb.

Egy időre aztán Feriz mintha hidedni kezdett volna.

Nem sorozta meg kezét melegén, — nem ölelte magához, soha nem csókolta többé.

S akkor a szerelemféltes furiája ébredett fel benne.

A szerelemféltes! Ez ördög, e daemón mely egy zaklatja szívét, mely egy marja lelkét, — mely nyugtat, álmait rabolja . . .

Gyakran elmaradt, sokára, s nem mondta hol volt?

Eihanyagolta nyáját, mely szerte kóborogt szabadon, nem fékezve senkitől. A hegycsúcsra ment: azt már tudta Aeon.

De mit keres ott? Eltökéltte magát, hogy megnézi.

Felkúszott a ueredék sziklára, s távolról kémlelte: ott fenn az égbenyülő sziklacsúcsra mit művel?

(Folyt. köv.)

Farkasné Hegyi Aranka asszony a népszínház kedvelt primadonnája vissza utazott Pestre llykpen Palics meg lón fészvára osalóányától, ki elragadó énekelés s feszvtelen jó kedvével annyi feledhetlen estét szerzett a palicsi fürdőző vendégeknek. — A művésznő távozása érzékeny vesztéség Palicsra nézve.

Öngyilkosság. Uj-Verbászony egy 72 éves napzamos Eichhorn Henrik revolverrel agyonlőtte magát. Oka az öngyilkosságnak osaládi viszály.

Hymen. Ó-Becsén dr. Weinberger Ignác fiatal szorgalmas magán orvos eljegyezte Adler Rozsa kisasszonyt Adáról. Tartós boldogságot kívánunk mindkettőjöknek.

A helyb. 28-ik gyalogezred zászlóalja e hó 23-án Budapestre utazott, hogy az ugyanott — szept. 4-ig tartandó fegyvergyakorlatokon részt vegyen.

Halalozas. Szigethy Mihály, a bajai kir. járásbírósgág segéd telekkönyvvezetője és volt 1848—49-iki honvédszállásos, e hó 19-én rövid betegeskedés után elhalálozott.

Régi penzek adományozása. Kiss István ur, helyb. adófelügyelőségi fogalmazó lapunk szerkesztőségének egy drb. 106-6-os ezüst, egy 1764-es ezüst s egy felismerhetlen régi ezüst pénzt küldött be azon célból, hogy a helyb. főgymnáziumi régiség-tárba juttassuk. Ezen kívánságának eleget fogunk tenni.

Q-Verbászony e hó 19-én estefelé egy munkás asszony a cséplőgépbe esett, mely mindkét karját elragadta.

A bajai táviró-állomás főnökévé Thiringer Zsigmond, eddig a szegvári állomás vezetője nevezetett ki.

A mit már reg meg kellett volna tenni Rendőreink f. hó 25-én több lebug korcsmát bejárták s az ott mulató szokott szabad életű leányokat összefogdoszt. Összesen 26-ot kísértek be, kik mindannyian megvizsgáltattak. Közülük 16-ot a kórházba kellett szállítani gyógykezelés végett.

Alvarai Manuilovich Emil kir. curiai bíró, — Szabadka város egyik büskésege, jelenleg Szabadkán időz. Szabadás idejét arra használja fel, hogy közvelenül is megismerje az első bíróságoknál divó gyakorlatot a büntető jog terén. F. hó 21-én a szabadkai törvényesek egy vétőgyűlésén volt jelen, melyet Bíró Antal törvényeszi elnök ismert tapintatosságával és szakértelmével vezetett.

Az ellenek diadala Zentan. Zenta városban f. hó 20-án etjett meg a városi képviselők választása. Az összes kerületben a függetlenségi párt győzött, a kormánypart minden jelre kisebbségben maradt, mint levezünk írta e változás igen lelkesítőleg hatott a város összes lakoságára.

Hymen. Aurik Pál lugosi számadó örmeister f. hó 27-én vezette oltár elé Zampar Mariska k. a-t Zomborban.

Genial.s zsobtolvaj. Id. Kunetz Ignáts szabadkai fakereskedő zseéből a múlt heten egy tetemesenlő Baján tárczáját klopolták és miután tartalma kiürítve lett, az ügyös zsobtolvaj az üres tárczát visszadugta Kunetz zsebébe.

A „szabadkai szero daletyét” amely 21. évi fenállása óta sok érvetést estét szerzett a községnek és társas érintkezések előmozdítására közhözhatott, és ezért a közönségnek rokonszenvét és támogatását mindenkor kiérdemelte, f. évi július hó 31-én (jövő szombat) a „Hungaria szálló” díszteremben táncvizsgálommal egybekötött „dalesteyt” rendez, melyre mi is felhívjuk a n. e. közönség figyelmét. — A dalestey műsora a következő darabokból fog állani: 1. Előrel induló Popovits Döme költeményére szerző Follinger Kóbert. Előadja a férfiak, 2., „Krajnai szlovén dal” Lisznykytől előadja a vegyes kar. 3., „Radiocsevits hymnusa” előadja a férfiak. 4., „Hulljatosk testvérek a harcmezőn” Jaksics György költeményére szerzte: Proházska János a szabadkai szerb daletyét karnyaga. 5.

„Csolnakázsa a tavon” románc, Kujundzics Milán költeményére szerző Czé János, előadja a vegyes kar. 6. Egyveleg szerb népdalokból” Osztójcs Tihamértől, előadja a vegyes kar. — Minthogy a rendezőség főleg az erkölcsi sikerre törekszik, a bemeneti jegy árát legmérsékeltre szabta. — Bemeneti jegy 60 kr. melyek előre váltható Aradszky Száva kereskedésben (Rádics féle házban, a főtér) és a rendező bizottság tagjainál. — Kezdeté esti 8 órakor.

A rendőrség pontosa megvizsgálja a piaczen levő gyümölcsöt s az éretlent rendszerint el is korbora, de azt ugy látszik nem veszi észre, hogy a kofák házról-házra járnak azzal a rozsporkétával, mi a piaczen nyilvánosan eladni nem mernek. — Kérjük a rendőreinket, terjesszék ki eme körülményre is figyelmüket.

Haynald, megyénk biboros ersekeről egy bécsi lap budapesti tudósítója megint feleleveníti a tavasszal világgá bocsátott a azóta többször megzafoltó hírt, mely szerint a kitűnő főpap engedelmet kért a pápától és az uralkodótól, hogy kolostorba mehessen, de tagadó választ kapott. Haynald biboros érsek tehát — ugymond e hir — most szuffraganeus püspököt vesz maga mellé, a ki az egyházmegye ugeit vezesse, maga pedig Gmundenbe megy. Főlölsége ismételi, hogy ezek is csak oly kombinációk lehetnek, amit az előbbiek voltak.

Uj községi pecsét. Csurogh község uj pecsétnyomót vett használatba.

A palicsi athléikai versenyek. Palicszen erősen készülnek már a versenyekre. Az uszópály avtorlátsokkal van tele. Macskovits Titusz, a versenybizottság főmérnöke, a vízipályát háromszög-alakban mérte ki, a melynek közti uszversenyben Veber Frigyes bajnok és Schwanda Gusztáv bajnokjelöltön kívül Freisinger József, a müncheni uszó-egylet tagja, és Keller Kálmán, a zürichi tó bajnoka is részt fog venni.

Kolera-orvosok kerestetnek. A belügyminiszterium ismétlen kórirátot bocsátott ki az iránt, hogy a kolerajárvány esoteles fellépése alkalmára járványorvosokat toborozzanak. A kórirrendelet kijelenti, hogy a rendkívüli orvosi segély csak akkor válik szükségessé, ha az állandóan alkalmazott orvosok működése nem volna elegendő a járványos betegok ápolására. Kolera-orvosokul alkalmazást nyerhetnek ok diplomás orvosok, kik e tsiztre önként ajánlkoznak, továbbá szigorló orvosok és olyanok, kik az orvosi tanulmányokat elvégezték. Alkalmaztatásuk esetén a diplomás orvosok 6, a többiek 4—4 frt napidíjat kapnak. Jelentkezhetni Budapestzen a tsizsi főorvosi hivatalban (uj városháza II. em.) naponként a hivatalos órákban.

A szabadkán lefolyt Bréda — Jankovics párbaj ugyben Crainiceanu Mihály szabadkai trvszi vizsgáló bíró a múlt heten hallgatta Jankovits Gesát, továbbá Farkas Zsigá és Birkás Gyula ségedeket, a vizsgálatot befejezván, az iratokat inditványtetel vett a királyi ügyészséghez bterjesztette.

A szivarhamu mint fogpor. Vannak igen sokan, a kik a szivarhamut oly czélból gyűjtik, hogy azt mint fogpor használják. Ez azonban határozottan rossz eljárás, mert a szivarhamuban sok oly apró szemecske van, a mely a fog szomáczját megtámadja s nem ritkán arra feloldólag hat. Azért szivarhamut a fogak tisztítására sohase használjunk. A szivarhamu egyedüli értékesítésében abban áll, hogy azt virágoknál mint trágya-szert használhatjuk.

Szerencsétlenség. Palicszen f. hó 19-én id. Bajasi Vojnits István Bácsmegeyi aljegyző főbort puskával veletlenségöl a czello helyiségben az ott alkalmazott ifj. Joo Károlyt midőn ez neki a főbort puskát átnyújtotta meglötte. Vojnits rögtön jelentkezett a helyb. kapitányságnál, Joo Károly pedig a főrházba szállították, hol már egészen jobban érzi magát.

Beszámoló. Szabó László országyűlési képviselő f. hó 18-án tartott beszámolójáról a következőket közli a „Z. E.”:

Szabó László orsz. képviselőnk f. hó 18-án tartotta a városháza udvarán nagy közönség jelenlétében képviselői beszámoló beszédét. Nem lévén politikai lap — nekünk meg különben is körültekintőbbeknek kell lenniük mindenre képes ellenségeink miatt, mint más nem politikai lapoknak: képviselőnknek gyűjtő és nagy lelkesedéssel fogadott beszédét nem közölhetjük — rövid kivonatban megjelent a Budapesti Hírlap f. hó 20-iki számában — jellemzésre csak annyit mondhatunk, hogy a ki hallotta, soha sem lesz Tiszapárti. — Áttérve a szentái viszonyok eseteselésére, a többi között ezeket mondotta: Néhány hasonlóságot tudva, hogy a nép bizalmából hivatalban nem kerülhetnek, törvényellenesen addig húzták, halasztották, a tisztujtást, mig az uj törvény életbe nem lép. Ennél a merényletnél nem álltak meg a kormánypártiak, hanem még külön 8-t akartak csinálni. (Többen: Zsarkó!) Azzal ámitják a népet, hogy ok fognak Restaurálni. Ne adjanak nekik hitelt. A megye nem fog a nép nyakára olyan hivatalnokokat kötni, kikhez a polgároknak nincs bizalmok. Hivatalokat osztogatnak, pedig magok sem kapnak. — (Ez már nagyon serte a városháza emeleti folyosóján balgatózó kormánypártiok füleit s lekiáltottak: Mit tett az országyűlésben? A nép a kérdésre azzal választot, hogy fölkiáltott: Ne ordítsatok, ne bögöttek, coki, dobjátok le őket, majd elbánuunk velök.) A hangulat lecsillaputával képviselőnk: Lászlák, azoknak nem tsztek az igazság. De hát mit egy nagyon jól és régóta tudjuk. Sokkal jobban ismerjük őket, semhogy durvaságuk megelphetne bennünket. A holnapzat megejtendő városi képviselők választása alkalmából egy napra tegyek félre a kaszát és jelenjenek meg a szavazásos, mert ez a nap olyan fontos Zenta jövőjére, a milyen több aligha lesz. Köszönöm t. polgártársaimnak, hogy ily tömegesen megjelentek és engem meghallgatni tszveskedtek. Aldja meg a Mindenható Zenta város polgárait!

Bankait. A Szabadkáról eltávozó bonyhádi ifj. Percel Mór volt vasuti üzletvezető tszietelére pályázatát, mint vasárnap, este a vasuti indóház éttermében fényes, bucsulakommal rendeztek. Az esztély jökevény, sok felkészült és hazatias lelkesedés fűszerezte. — Schuller Antal a M. A. V. losonczy üzletvezető tszietelére megérkezett, és e minőségben átvette elődöt ifj. bonyhádi Percel Móról hivatalát. Örülni fogunk, ha a nagyközönségnek tszietelét és elismerését ép ugy sikerülend magának kivívnia, mint amikent közkezeveségű előde ezt kiérdemelte.

A szerencsétlen flótás. Most ez egyszer csakugyan flótásról van szó, a kinek elete szerencsétlenül végződött. — Boros György Herzenberger Sándor zenekarának volt tagja. F. hó 23-én reggel öngyilkos szándékol a csatornába ugrott a bele s ott. Tettenek oknál ugyanegy körülmények szolgáltak. Házat ugyanis áttelezöje el zánecokozik adatai 200 frtnyi tartozásaert. A szerencsétlen öszvegyet s három árvt hagyott hátra.

Dr. Antunovits József szabadkai tsizsi főorvos — tekintettel azon szabadki betegre, kik a tanyákon lakván nagyobbára csak egyesek kunyorteléből hozhatnak be kocsin a városba, a hol aztán orvost sok esetben meg hosszosa keresgeles után sem találának — elhatározta, hogy ezentul tekintént 3-szor, mégpedig vasárnap, hetfőn és pénteken reggel 7—9 óráig szegény betegok részére ingyen rendelő órákat fog tartani a városházánál. Dícséretre és utánzásra méltó szíhatározás.

A szabadkai torna-egylet a napokban tartotta meg versenybizottsági ülését, mely alkalmával Jankovics és Parsctich főispánok egyhanguul elnökökké lettek megválasztva. Mamuzsis László polgármester a vendégek ellátása, Macskovics Titusz a versenypálya elkészítése körül fázodozik. A palicsi versenyekre a bécsi egykerékű vasparipások közül Eberlein O. és Schreiber G. okvetlen leutaznak. Az Achilles-egylet aug. 8-án szintén Palicszen, vasparipa versenyeket rendez.

A munkások júliájára. A budapesti áll. munkás- és betegsegélyző „szabadsági elő- helyi egylet”-e f. évi július hó 18-án a „Hungaria” szálloda kerthelyiségében tar- totta kitűnően sikerült nyári ünnepélyét, mely alkalomra az ünnepély emelésére a saegeti dalárda is átjött.

A szabadság kereskedő ifjak társulatának f. évi július 18-án a „Pest” szálló nagytermében tartott alakuló közgyűléséről a következő tudósítást vettük: Az élénk érdeklődés, mely az alakuló társulat iránt minden irányban mutatkozott, az alakuló gyűlésen is fényesen jelentkezett. Kereskedő ifjaknál ként mintegy százan jelentek meg a előkelő kereskedők is szépen voltak képviselve. A megjelenésben akadályosított id. előnk helyett az érkezőket a jelen voltak felkérésére Schulhoff Herman nagykereskedő vezette. Az emelkedett hangon írt titkári jelentés és a költségvetés felolvasása után az ideiglenes tisztviselői lemondtak s az egylet tisztikára következőleg alakult meg: Elnök: Manojovits Széknök, alelnök: Geiger A. Mór, titkár: Fellegi Antal, 2. titkár: Prodanovits György, pénztárnok: Maurer Ede, ellenőr: Grád Ignác, könyvtárnok: Grünner Ignác, 2. könyvtárnok: Kammerer Bódog, háznagy: Grünbaum Lipót. Választmány: Auber mann Miklós, Bauer Adolf, Bilisits Dezso, Fried Henrik, Fürst László, Hoffmann Ferenc, Illés Antal, Ländesmann Lipót, Löwy Simon, Mesödy Károly, Milkó Mór, Ohrman Kálmán, Stojkovicus Dusan, Witzentel Henrik. Wiener Dávid. Választatot továbbá 5 póttag s 3 számvizsgáló. A választmány felhatalmaztatott egyleti helyiséget bérelni; valamint a bérrendeséről gondoskodni, mi cseóra 1500 frt lett megazavava. Egyuttal hűnyttár alakítása is elhatározatott, melyre Geiger A. Mór 25 frtot ajánlott fel.

A tovarisovai legelőről ismeretlen tetők f. hó 5-6 közötti éjjel következő leírásu lovakká loptak el és pedig, egy drb 12 éves 30 frt értékű, h. j. lábán kese, jobb fulén jegy hátó j. ca. BK belyegu pej paripa, egy dr7 éves, 50 frt értékű, jetyelen ötöt, pej, kanca, egy drb 18 éves, 30 frt értékű mindkét fulén jegy, pej, paripa, egy darab 15 éves, 30 frt értékű h. j. ca. ismeretlen bolyoggal ellátott sárka, kanca és végre egy darab 30 frt értékű, sárka paripa.

Az édes bombo-ról sokat ábrándoztunk gyermek korunkban, de hogy olyan bombo s létezik, a mely miatt az embereket becsukják, azt csak most tudtuk meg, mióta Loyand Adolf ur a „romano bombo”-val megismertette bennünket. De több szolgálatot tett a hazánknál Máriafly bpesti aljárásbírója a 1-x kar. fenytő bíróságnak, ki előre gondoskodott arról, hogy hazánkban az eddig ismeretes bombo-nemek ne szaporodjanak. Ugyanis a detektívek ep akkor csapték meg a nemes francziát, midén egy pár nyereségre vágó vendéggel a hüvösben bombóztak. A bíró kérdésére, miben áll e játéknál a nyeres valószínűsége, azt felelte Loyand: „hogy 100 ember közül 99 bolond.” A bíró ebből megértette a dolgot, s ugy hiszék, hogy az illetélen ki mondott 4 heti elárás és 200 frt pénzbüntetés megérteti viszont Loyand ural, hogy ha azt hitte, hogy nálunk 100 ember közül 99 bolond, ugy a 99 után, ó — a századik.

CSARNOK.

II Francese in Roma.

— Római novelette. —

Förditotta: Szabadska Gyula.

Róma fölött az égboltozat ötét; az est elérkezett, a T. villa ablakaiból világos gyertyafény ragyog. — Tarka néptömeg hullámsík föl és alá a villa termében. — Pompásan ékesített hölgyek, kinek éjfe ketes fűrtjében drága gránátokéragyog- nak, kinek hófehér nyakát gyémántnyak-

ékek körítik, figyelnek az udvarlók halk utasítására.

— Az abbék fekete öltönye, a franczia és a pápai gárda tisztjeinek fényes egyen- ruhája kiütünk a szöke angol és a hódító római ifjak öltözékéi közül. A gyertyák fénye megtör a tiszta márványfalakon, a nyitott ablakon keresztül hozza a termekbe a narancsvirágok édes illatát az esteli szellő.

A termen keresztül sétál a contessa, karja férje karjában, vendégeihez egy pár udvarias szót, vagy nyájás üdvözlést intéve. Aranyársága atlasz uszálya végig simul a fényes padlón, szeméinek ragyogása vérsze- nyez drága köveinek fényével. Egy fiatal lányka követi öt gyönyörű fehér öltözetben, sűrű szöke fűrtjein egy fehér rózsakoszoru szép szeméi felénknek vannak a földre sze- gézve.

Most felillant. Az orkoly bicipirosi függőnye mellett állott egy ifju franczia chasseurs tiszt, szeméi találkoztak a fiatal leányka szeméivel. Legyezőjét jobb kezé- vel jászva emel fel a vele kétszer érént meg bal kezének ujait. A contessa vissza- fordult: „A Herkuleszszobor melletti piros di- vánon foglalok majd helyet, kövesa oia Violante.”

A fiatal leányka igenlőleg hájtá meg fejét, azután helyet foglalt a kijelölt helyen.

A magas karzaton megakadt a har- sóság zene; a tánc megkezdődék. Az édes, hízeglő hangoktól vittete lejtett Violante egy ifju lovag karjain, s a tánc végeztével ismét helyet foglalt anyja mellett.

A második tánc is megkezdődék; az ifju franczia tiszt közeledett a háznak szép leányához s vele a táncolók közé vegyült. A contessa ötöten nézett e párra; de mindjárt rája egy édes mooly vonulat végig ajkain, mert egy öreg ur közlekedt vevő észre, kinek mellét több érdemjel díszíté. A hölgyhöz lépett, ózbe fordult fejét feleje hájtá s így szolt az öreg ur:

„Ugy látszik, még nem vette észre, contessa, hogy Violante a francziával táncol.”

„De igen, észrevettem,” mondá barátságos mosollyal, „de már nem akadályozhattam meg. Különbön is egy ily ártatlan tánc mi sem jelent.”

„Másoknál peraxe nem” folytatá to- vább az öreg ur, „de fájdalom, Violante viszonya Charlier századossal épen nem mondható ártatlannak.”

A contessa felkelt a divánról. „Prin- cipe, fölkeresem önt, hogy tisztázza e dol- got; nem érthetem, hogyan illenék e szó- viszony leányomra és Charlier századosra.”

„De én tudom ezt, madame. Vagy ön nem tartja azt viszonynak, ha egy fiatal leányka találkát ad egy franczia tisztnek és töle leveleket elfogad? — Legyen nyugodt, különben feltűnő lesz beszédünk. Mindenről értesülve vagyok már; tegnap reggel a Trinita de Monto templomban beszél Violante a francziával, s ma este ka- pott tőle egy virágcsokrot, melyben egy kis levele volt elrejtve. Levelek és találka mocsokot vet egy fiatal leánykára s ily mo- csak az ön leendő nőmön ne legyen.”

A contessa legyezője mögé rejté elip- ruit szrazát s nem volt képes feleletet adni. A tánc véget ért, Violante ismét anyja mellett állott.

„Principe S. elvárja üdvözlötet,” fi- gyelmezteté a contessa leányát. Violante illedelmesen meghajtá magát az öreg, mo- gorva ember előtt, ki zavaros szeméit föl- emelve éles hangon így szolt:

„Violante üdvözlötének azon pillanat- tól fogva, melyben az ellenséggel táncolt, nincs előttem értéke.”

A szép fiatal leányka büszkén és gyűlölettel nézett az öreg urra, azután anyja utlése mögé húzódott s a társalgásban többé nem vett részt.

A kelő nap első sugarai a Santa Maria sopra Minerva - templom tarka ablakain

keresztül ragyogtak. A piazzán keresztül haladt egy dominikánus szerzetes, ki öltö- nyének csuklyáját mélyen vonta fejére. — Azután meglehetően sebes léptekkel lépett a templomba. — A templom hajójának bal felén Angelico Fiesola sírja közelében, a földnél helyet egy gyóntatószékhez, csuk- lyájával még mindig el volt takarva az arca; letérdelt benne s kezeit ajátatosan tevé imára.

A templom egészen üres, a mise még nem kezdődött meg, az ajtatos hívek még nem foglalták el helyeiket. Két fekete fátyolos hölgy jött a templomba, s miatt az egyik a fölöttár közelében helyett foglalt egy padban, a másik a gyóntatószékhez ment, melyben a pater ajátoskodott; ott letérdelt gyónására készen.

A pater fejét a nyíláshoz támasztá s halk hangon hallatszék:

„Tehát tervünk mégis sikerült, Leo, valóban itt talállak s beszélhetek veled. Mondd csak el, — hogyan sikerült ez neked?”

„Gyermekekkori baráttal, a közeli dominikus-zárdabeli parat Lorenzoval, kívül Toursban hat éves koromtól fogva 12 éves koromig jártam iskolába, találkoztam ma reggel a piazzán. Megbeszéltem vele a dol- got, — azután egyből menék a Minerva szállodába, hol szobát váltottam, ott ma- gamra vevém Lorenzo kámszás ruháját s ide sieték a templomba. Lorenzo ott marad mig visszamegyek s átadom öltönyt. — Azután egészen egyeztetően hagyám el a vendéglőt, a hol éppen nem főtűnő, ha egy barát meg egy tiszt oda be- és kijár. De ez melles dolog; mondó csak nekem, — beszélt-e még tegnap anyáddal s meg- mondhat-e szerelmünköt, hogy én nyíltan felállhassék és megkérhessem szüleitől kezdet?”

„Leo, mindenek vége; a mi szeren- cesünk, boldogságunk és reményünk meg van semmisítve. — Ma mondom neked az utolsó isten hozzád-ot. Vagy kezet nyújtok az öreg Principe S.-nek, vagy pedig a Trinita de Monte zárdában fölveszem az angol-kissas-zonyok apácza-fátyolát. Engedd el azon jelenet leírását, mely ma éjjel köz- tem és anyám között lefolyt. Nemokára fogly leszek, nem lesz szabad egyedül egy lépést sem tennem, egy pillanatra sem ma- gamra maradnom; csak ugy volt szabad ma ide jönnöm gyónásra, hogy anyám komor- nájja velem jött. Enyémek még most a percek; még egy isten hozzád és valónk kell. Leo, ne felejtis el engem, valamint én sem feledek el, soha, de soha...”

„Violante,” — hangzék a szerzetes ajkairól, — „Isten áldása legyen rajtad, ha az apácza vagy a menyasszonyi fátyol fölveszed! — Te számomra el vagy vesze a nekem Rómában nincs maradásom. Még ma utazom el Toulomba, onnan csapaaink- kal Mexikóba vitorlázom, hova már egy érdek hadszárny érkezett. Ha nem szabad érék elmen, meghalok hazánknak dicsősé- géért. Isten veled!”

A Scala di Spagnán nyomol a népek sokasága a Trinita de Monte templom felé, melynek diszkapuja előtt hintó hintó hátán áll. Enapon különös tüneményt láthatni ott, conte T. gyönyörű leánya magára veszi az angolkissas-zonyok apácza-fátyolát, miután noviciatusa fél évvel megrövidítettet. Ma van felöltözte ésenek napja.

Hófehér ruhában volt felöltözve, fején fehér rózsakoszoru, a mint egykor anyjával a bálon megjelent; az óltárhoz közeledett, hogy mint Krisztus mennyasszonya letegy a fogadalmat. Azután sűrű szöke fűrtjeit lenyiták, fejét apácza-fátyol borítá, karcsu természetét a gypjiültözék Elbucsuott a világlót.

A Piazza Colonnán álló Café França- ia-ban olvasták ugyanezen a napon az új- ságokban, hogy a francziák győzedelmesen bevették Puebla városát Mexikóban. Ter- mészetes, hogy a győzelmet csak nagy ál-

dozatok árán nyerhették meg; nem egy bátor francia szív maradt a csatatéren, — nem egy tiszt halt meg ott hősi halállal! A Holtak között volt az V. chasseurs-ezred egykori századosa Charlier Leo is. — „Il était un brave camarade” — mondák a fran- czia tiszték a Café Français-ban és félre- tevék a lapokat

Nyílttér.†)

Válasz az „Bácska” 57. sz. nyílttéri közleményére.

Eremits Milos martonosi jegyző a „Bácska” cz. lap 57. sz. nyílttérében egy a „Zombor és Vidéke” 55. sz. birrovatában egy martonosi levelező tollából eredő hirlapi tudósítás megjelenése alkalmából az illem, megfontolós és igazság leolegimbb követelményeiről teljesen megfélekedve — kínai kakas módjára — szenvedélyes dühösséggel ront neki a martonosi levele- zőnek, állításait légből kapottakak, őt ma- gát hitvány rágalmazónak hazugnak, jel- lentelennek, ónérdék hajhászónak s piszkos cselúnak nevezi.

Mi az említett közleményben foglalt tudósításokat illeti, azokat elejétől végig teljesen fantomok s értök a felelőséget a sajtóbírósgát előtt elfogadom, hol kitémtről — ha ugy tetszik — tudomást szerezhet.

Sokszor kaphat a fönötúrasi uram a t. szolgabírói hivataltól „a zentai szolgabí- rósgágnak 8 nap letelte után büntetés terhe mellett” sat. hasonló kitével meghagyáo- kat, mert csak is ennek behatása alatt vet- tette el annyira a súlykot, hogy ellenem e durva kitételeket használja, mert egyé- ként nem tételezhetem fel róla, hogy nó- tárius létere — ki a jogot is hallgatta talán, — ne tudná, hogy hirlapi ügyek elintézésének nem a szolgabírósgát, hanem a sajtóbírósgát az illetékes forum.

Annak pedig, hogy méltóságán aloi- nak tartja velem hirlapi polemikába bocsát kozni, öszintén örülök, mert valóban nem szeretnék oly méltóságokkal egy categoriába soroztatni, kik a méltóság mineműségét annyira félreismerik, mint a róka az ijesztő csóvát.

Isten velünk!

Martonos 1886. július 24-én.

Illó tisztelettel

A martonosi levelező.

Fekete satin merveilleux (egész se- lyem) 1 frt 15 król méterenként egész 6 frt 45 kr (különböző minőségben) szék- küld egyes ruhákban s egész darabokban vám mentesen házhoz szállítva Henneberg G. se- lyemgyár-raktára (cs. és kir. ud. szállító) Zürich Minták postafüldtall. Levelek 10 kral bérmentesítetők 9-4

Hirdetmény.

Kiadók a Bajai ut- cza 4. ház szám alatt egy utcza lakás 1-ső No- vembertől. Mely 5 szoba, konyha, éles és faskamra és pinczéből áll.

Bövebbet a háztulajdo- nosnál

Merstetter.

*) E rovat alatt közlöttekért nem vállal fele- lőséget a Szerk.

Felolós szerkesztő és kiadó-laptulajdonos:

Dr. MOLNÁR GYULA.